

«Η αυστηρότης αυτής της κρίσεως, ερχομένη σε αντίθεση με την άμετρη επιείκεια προς κατηγορούμενους πολιτικούς, ομολογήσαντας την διάπραξη κακουργημάτων, αλλά και προς πολιτικά στελέχη ενός των κυβερνώντων κομμάτων κατηγορούμενα για την υπόθεση των υποβρυχίων, εμφανίζει τη Δικαιοσύνη, ως επηρεαζόμενη από την προπαγάνδα των Μ.Μ.Ε. και τα κομματικά συνθήματα εκείνων που απεχθάνονται την Εκκλησία και τους λειτουργούς της».

Επίτιμος Πρόεδρος του Αρχείου Πάγου κ. Βασίλειος Κόκιανος,

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ.

- 1. Να λέμε την προσευχή μας αργά και καθαρά. Όχι με βιασύνη, αλλά με αγάπη προς το Θεό.**
- 2. Πριν προσευχηθούμε να έχουμε συγχωρήσει όλους όσους μας έχουν αδικήσει ή μας έχουν στενοχωρήσει στη ζωή μας.**
- 3. Να μάθουμε να αγαπούμε την προσευχή μας με τρόπο ταπεινό.**
- 4. Για να καρποφορήσει μια προσευχή χρειάζεται βαθειά ταπεινώση καρδιάς και μυστηριακή ζωή.**
- 5. Η προσευχή αποδίδει περισσότερο όταν έχουμε εξομολογηθεί καθαρά και έχουμε κοινωνήσει το Πανάγιον Σώμα και Αίμα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.**
- 6. Να προσευχόμαστε χωρίς εικόνες στο νου μας, αλλά να προσέχουμε τα λόγια της προσευχής με κατάνυξη και ευλάβεια.**
- 7. Όσο περισσότερο προσευχόμεθα, τόσο περισσότερο αισθανόμαστε την παρουσία του Θεού.**

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΠΙΘΡΟΝΟΥ ΝΑΟΥ

Αγίου Νικολάου του Νέου Θηβών

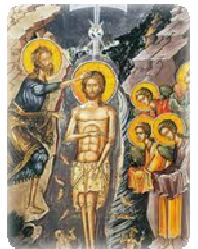
Τηλ. & fax 2262024282

WWW.INAGIUNIKOLAOUTONEOU.GR • E-mail: osiomnikolaos@gmail.com

ΕΤΟΣ Ι' • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2012 • ΑΡΙΘΜ. ΤΕΥΧΟΥΣ 99

Φύτα ολόφωτα.

Εορτάζει η αγία μας Εκκλησία την μεγάλη εορτή των Θεοφανίων, δηλαδή της Βαπτίσεως του Χριστού στον Ιορδάνη ποταμό από τον Πρόδρομο και Βαπτιστή Ιωάννη. Και ονομάζεται Θεοφάνεια τούτο το γεγονός, διότι φανερώνεται στον κόσμο ο Τριαδικός Θεός και η παρουσία του Χριστού επί της γης, με σκοπό την σωτηρία των ανθρώπων. Με τη Γέννηση του Χριστού έχουμε την απαρχή της παρουσίας του Θεού επί της γης, με τα Θεοφάνια όμως γίνεται η φανέρωση της παρουσίας Του και μετά τη Βάπτιση αρχίζει ουσιαστικά το σωτήριο έργο και η διδασκαλία του Χριστού.

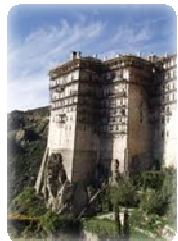

Ερχεται ο Ιησούς στον Ιορδάνη, εκεί που ο Ιωάννης ο Πρόδρομος κήρυττε μετάνοια και βάπτιζε το λαό, και του ζητά να βαπτίσει και τον ίδιο. Εκείνος όμως τον εμπόδιζε, λέγοντάς Του ότι ο ίδιος είχε ανάγκη από το βάπτισμα του Θεανθρώπου. Τότε ο Ιησούς του απάντησε ότι έτσι πρέπει να γίνει, και να μη φέρει αντιρρήσεις. Και τούτο, για να φανερωθεί στη συνέχεια η θεότητα του Ιησού. Υποχώρησε ο Ιωάννης, και μόλις ο Χριστός βαπτίστηκε, “ευθύς ανέβη από του ύδατος”, και ο Ιορδάνης “εστράφη εις τα οπίσω”, δείχνοντας με το θαύμα αυτό ότι όντως ο Χριστός ως μόνος αναμάρτητος δεν είχε ανάγκη το βάπτισμα της μετανοίας, ούτε τον συμβολικό εξαγνισμό του ύδατος. Παράλληλα, άνοιξαν οι ουρανοί και το Πνεύμα του Θεού, “εν είδει περιστεράς”, ήλθε επάνω από τον Χριστό, και ακούστηκε φωνή από τον ουρανό που έλεγε “ούτος εστίν ο Υιός μου ο αγαπητός, εν ώ ηυδόκησα”.

Αυτή η φωνή του Θεού, έχει διπλό περιεχόμενο. Δηλώνει καταρχήν ότι όντως ο Χριστός είναι ο Υιός και Λόγος του Θεού, Θεός αληθινός εκ Θεού αληθινού, που σαρκώθηκε, δίδαξε, έπαθε, σταυρώθηκε και αναστήθηκε, “υπέρ της του κόσμου σωτηρίας”. Είναι ο Υιός του Θεού, στον οποίο το Πνεύμα του Θεού αναπαύεται, το Πνεύμα της αληθείας και της ειρήνης. Και δεύτερον ότι

είναι ο Υιός του Θεού, στον οποίο ο Πατέρας “ευδόκησε”, δηλαδή συγκατατέθηκε με χαρά στο να πραγματοποιήσει το έργο της σωτηρίας. Πρώτη φορά ακούμε τη λέξη αυτή στη Γέννηση του Χριστού, όταν οι άγγελοι ψάλλουν το “Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία”, δηλαδή χαρά και ευφροσύνη για τους ανθρώπους, και απαλλαγή από τη θλίψη και την απελπισία. Σήμερα ο ίδιος ο Θεός Πατήρ δηλώνει ότι ευφραίνεται, διότι φανερώνεται επίσημα πλέον η παρουσία του μονογενούς του Υιού στη γη, και γίνεται πράξη η ελπίδα όλου του κόσμου. Ο Χριστός βαπτίζεται στον Ιορδάνη, και ταυτόχρονα τελειώνει το βάπτισμα του Ιωάννη, που ήταν βάπτισμα μετανοίας και αφέσεως αμαρτιών, και αρχίζει η περίοδος της χάριτος του Θεού, της αποκαταστάσεως της αγάπης στις καρδιές των ανθρώπων, του βαπτίσματος εν Αγίω Πνεύματι.

Αυτά είναι και τα στάδια που οφείλει να ακολουθήσει η προσωπική μας πνευματική ζωή. Η μετάνοια, η εξομολόγηση και η πνευματική μας αναγέννηση με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Όσο ο άνθρωπος παραμένει εγκλωβισμένος από το σκοτάδι της αμαρτίας και των προσωπικών του παθών, είναι αδύνατο να προσεγγίσει και να κατανοήσει τον Θεό. Χρειάζεται επομένως η μετάνοια, η αλλαγή δηλαδή του τρόπου με τον οποίο σκεπτόμαστε και στη συνέχεια η εξομολόγηση και η συγγνώμη. Δεν είναι τυχαίο που ο Χριστός, όταν αμέσως μετά την Βάπτισή Του στον Ιορδάνη άρχισε το δημόσιο κήρυγμά Του, χρησιμοποίησε τα ίδια ακριβώς λόγια του Ιωάννη του Βαπτιστή: “Μετανοείτε, ήγγικεν γαρ η Βασιλεία των Ουρανών”. Μέσα πάλι από τα Ευαγγέλια βλέπουμε ότι ενώ δεν κατέκρινε τον αμαρτωλό, έδινε προτεραιότητα στη μετάνοια, στην επιστροφή του ανθρώπου κοντά στον Θεό, στην απαλλαγή του από την αμαρτία, στην πνευματική του μεταστροφή και μεταμόρφωση. Αλλά και κατά την Ανάληψή Του, λέει στους αγίους Αποστόλους να κηρύξουν την μετάνοια σε όλα τα έθνη. Την ίδια προτροπή κάνει διαχρονικά σε όλους μας, σε όσους επιθυμούν ειλικρινά να Τον ακολουθήσουν, να Τον ενστερνιστούν, να Τον

συμπεριλάβουν στη ζωή τους, να γίνουν μέτοχοι του σώματός Του και κοινωνοί της ζωοποιού χάριτος του Αγίου Πνεύματος. Ο ρόλος μας δεν είναι να παραμείνουμε απλοί θεατές του θαύματος, αλλά μέτοχοι του Βαπτίσματος, του Σταυρού και της Αναστάσεώς Του. Να αφήσουμε σε δεύτερη μοίρα τα βιοτικά, χωρίς βέβαια να σταματήσουμε να ασχολούμαστε με τα απαραίτητα, αλλά και χωρίς να τα θεωρούμε ως το βασικό σκοπό της ύπαρξής μας. Να βάλουμε “αρχή μετανοίας” στη ζωή μας, και να αναζητήσουμε στην καθημερινότητά μας την παρουσία Του και την ευλογία Του, που έχει τη δύναμη να μεταμορφώσει τη ζωή μας.

Τότε μόνον θα έχουν αξία οι εορτές του Αγίου Δωδεκαημέρου, που ξεκινά από τα Χριστούγεννα και τελειώνει σήμερα, όταν έστω και λίγο αγγίξουν την ψυχή μας, όταν για την αγάπη του Θεού αποφασίσουμε να αναγεννηθούμε πνευματικά, όταν από αδιάφοροι θεατές γίνουμε γνήσιοι μαθητές του Χριστού. π.Χ.Β

Νέος Χρόνος

Ετοιμαζόμαστε να γιορτάσουμε το νέο χρόνο, τραγουδώντας το «πάει ο παλιός ο χρόνος...», ανυποψίαστοι βέβαια ότι εμείς φεύγουμε! Σκέφτομαι ότι όλος αυτός ο εορτασμός για το νέο χρόνο κρύβει την επιθυμία για κάτι νέο στη ζωή μας. Κρύβεται η ανάγκη για κάτι διαφορετικό από το χθες. Ένα «χθες» που μας ταλαιπώρησε, μας στεναχώρησε, μας κούρασε. Δεν είναι ωραίο αυτό; Να θέλουμε ν' αλλάξουμε τη ζωή μας! Γιατί όχι; Γιατί να μένουμε στα όποια λάθη και παραπατήματα που μας θλίβουν και να μην τα προσπερνούμε, χρησιμοποιώντας μάλιστα την αρνητική εμπειρία ως υπόμνηση για τη μη επανάληψη; Ουσιαστικά, η επιθυμία για ν' αφήσουμε το πριν της ζωής μας και να ζήσουμε διαφορετικά το σήμερα είναι αυτό που η εκκλησία ορίζει ως μετάνοια. Αυτή η εσωτερική επιθυμία για αλλαγή, ώστε ο Θεός να είναι πιο δυναμικά στη ζωή μας, δίνει ήδη από την αρχή μια δύναμη και μια ελπίδα που προέρχεται «άνωθεν». Μόλις ο άνθρωπος αρχίσει να θέλει την αλλαγή, αμέσως η Χάρη του Θεού έρχεται. Κι όσο η επιθυμία αυξάνει τόσο η Χάρη συμπορεύεται. Γι' αυτό κι έχει χαρά, μια χαρμολύπη, κάτι απροσδιόριστο αλλά ωραίο.

Ο χρόνος έρχεται και παρέρχεται. Πόσοι ήλθαν σ' αυτό τον κόσμο και πόσοι θα έλθουν... Τώρα είμαστε εμείς! Δεν θα πρέπει να τον αξιοποιήσουμε, να τον απολαύσουμε, να τον χαρούμε; Η ζωή είναι δώρο από το Ζωοδότη, δεν είναι τυχαία. Γι' αυτό και μυστήριο μεγάλο. Ποιος μπορεί να ερμηνεύσει τα όσα μας συμβαίνουν καθημερινά μικρά και μεγάλα; Ποιος μπορεί να εξηγήσει γιατί ο ένας πεθαίνει κι ο άλλος ζει; Ποιος μπορεί να πει γιατί οι πολλές δοκιμασίες γύρω μας και σε μας ίσως; Γι' αυτό και πιο συνετό, όπως και ταπεινό, είναι να ζούμε το μυστήριο αντί να το εξηγούμε. Έτσι τα χρόνια της ζωής μας θα πάρουν νόημα, καθώς θα προσπαθούμε να ζήσουμε τη ζωή, σπληνιζόμενοι σ' αυτό που στο βάθος η ύπαρξή μας θέλει, παρά στα επιπόλαια και εφήμερα. Σημασία δεν έχει το παραπάτημα, αν βρίσκεσαι στο δρόμο που σε οδηγεί στο τέρμα που θέλεις. Το πρόβλημα είναι αν βρίσκεσαι σε λάθος δρόμο. Κι αν δεν παραπαίεις, όμως φτάνεις στο πουθενά. Σημασία δεν έχουν οι αμαρτίες μας, όποιες κι αν είναι. Το σημαντικό είναι να βρισκόμαστε στην Εκκλησία την Ορθόδοξη, που διασώζει το δόγμα και το ήθος, να μετανοούμε γι' αυτό που είμαστε και δεν θα' πρεπε, όπως και γι' αυτό που δεν είμαστε και θα' πρεπε.

Η κάθε μέρα, με την επιθυμία της μετάνοιας ως επιθυμία για αλλαγή και νέα ζωή, μπορεί να γίνει όντως νέα μέρα. Κι ο νέος χρόνος μπορεί να γίνει υπόμνηση για το νέο χρόνο που ανατέλλει στην αιωνιότητα ως χαρά και αγαλλίαση αιώνια, για όσους θέλουν ν' αρχίσουν αυτή την εμπειρία να τη ζουν από το «νυν αιώνα» μέσα στο φως του Χριστού.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ

Τετάρτη 1^η Φεβρουαρίου 2012 8.00 μ.μ - 12.30 μ

